

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Contradictio philosophi. Capvt XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

ANNO
CHRISTI
325.

Αντίρρησης τῆς Φιλοσόφου.

Contradictio philosophi.

ΚΕΦΑΛ. ΙΘ'.

CAPVT XIX.

ΤΙ οὐδ' ὅτιν ὁ Φίλις ὁδὸν δὲ σοφίας
ἐκ ἐγνωσαν, οὐδὲ ἐμνήθησαν τὰς
τρίβους αὐτῆς; καὶ τὰ ἐξῆς.

QVID igitur est, quod ais:
Viam sapientiae non cog-
nouerunt, neque recordati sunt
femitas eius? & quae sequuntur.

Απόκρισις τῆς ἀρίων ἑπισκόπων δια-
τῆς ἀπὸ ἑπισκόπου Εὐσεβίου
τῆς Γαμφίλου.

Responsio sanctorum episcopo-
rum per eundem episcopum
Eusebium Pamphili.

Πολλὰ μὲν πρὸς τὰ ῥήματα τῆς σο-
φίας ἀποδόν, ὦ Φιλόσοφε, ἐθαύμα-
σας τῆς σοφίας πλὴν δυνάμιν, ὅτι δὴ
μεγίστην νοημάτων ἀλήθειαν ὅτιν δι-
ρεῖν ἐν αὐτῇ βραχυτέρας λέξεις. καὶ
πάντα δικαίως ἀν' ἡς ἀφεικασθε ῥή-
ματα τῆς γραφῆς τῆς ἀσπελικῆς ἁρα-
βολῆς, τῆς διαγορεύουσης εὐκρίνως πλὴν
βασιλείαν τῆς οὐρανοῦν κόκκων σιτά-
πεως, ὅ, ἡ βραχυτέρον μὲν ὅτι πάν-
των τῆς ἀσπερικῆς τῆς ἑπισκοπῆς γῆς,
φυὲν δὲ ἐκ ἀναπληρωθῆν ἰκανῶς σκέ-
πῃ τοῖς πετεινοῖς δίδωσιν. οὕτως ὁ-
ρεῖται πλὴν τῆς ἀρίων ῥημάτων δυνά-
μιν ἐκ βραχυτέρας ἀσπερικῆς λέξε-
σιν ἀναπληρωθῆν δὲ τῆς νοημά-
των, καὶ ὡς ἀσπερικῆς δὲ τῆς πλὴν διά-
νοιας τῆς πετεινῶν ἐπεκτείνουμένων,
τὸ ἔστι, τὸ ἀσπερικῆς, ποσὸν τῆς δι-
είκεται δυνάμιν, ὡς ἐκ μόνους τοῖς
γεωργοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς πετεινοῖς πε-
τεινοῖς ἰκανῶς παρέχῃ πλὴν σκέπῃ.
πόθεν οὐδ' ἐκινήθη πρὸς ταῦτα πλὴν
ἐνοιας, ἢ ἐκ τῆς τῆς λόγου τῆς ἱεραῆς
γραφῆς ἱεροῦ βασιλέως Δαυὶδ, πρὸς
ἀποδείξιν καὶ σύστασιν, οὐ τῆς λογιστικῆς
σοφίας, ὡς αὐτὸς ὑπέκρινε, ἀλλὰ τῆς
καὶ ταῦτα καὶ πάντα τὰ ῥημῶν δη-
μιουργίας ἀκαταλήπτου σοφίας
τῆς ἀκίτου καὶ ἀιάρχου, τὸ ἔστι

Sapenumero verba sapientiae
considerans, o philosopho, ad-
miratus es sapientiae virtutem,
quod brevissimis locutionibus
maximam sententiarum verita-
tem in ea inuenire liceat: & iu-
stissime quispiam verba scripturae
comparauerit euangelicae para-
bolae asserenti, simile esse regnum
caelorum grano sinapis, quod cum
minus sit omnibus terrae semini-
bus, quando tamen creuit, &
perfectum est, idoneum tectum
volucris praebet. Sic videmus
diuinorum verborum potentiam
breuibis locutionibus semina-
tam, plenam autem sententiis
quali ramis, ad volucrum, hoc
est, hominum contemplationem
protenfis, in quibus tanta poten-
tia inuenitur, vt non solis terra
habitoribus, verum etiam affi-
stentibus volucris sufficiens
exhibeant tegumentum. Vnde
nam igitur ad hanc considera-
tionem excitatus sum, nisi ex
verbo sanctae scripturae sacri can-
toris Dauidis, ad demonstratio-
nem & constitutionem non ra-
tionalis sapientiae, vt ipse fue-
ras opinatus, sed eius quae illam
& omnia creata condidit, in-
comprehensibilis sapientiae, in-
creatae, & initio carentis, hoc

Math. 13.

1. Cor. 1.

1. Cor. 1.

est, Christi: siquidem Christus est Dei virtus & Dei sapientia, iuxta modum suæ ineffabilis deitatis, ex Deo verus Deus Verbum. *Verbo enim Domini caeli firmati sunt, & spiritu oris eius omnis virtus eorum.* Audisti Verbum Domini, audisti Spiritum oris eius: audi rursus de veræ fidei constitutione, quæ pie a piis intellecta & prædicata est: quandoquidem existimo nihil prædictorum te suscipere præter tanti sanctorum pontificum spiritualis chori sententiam. Audi ergo pie, nec humanis ratiocinationibus quæ ineffabilia sunt, tenta perscrutari. Perfectus nec minuitur, nec augetur. Vnus ingenitus Deus & Pater: vnus ex eo genitus vnigenitus Filius Deus Verbum. sicut non est alter Deus cum Deo & Patre ingenitus, ita neque congenitus, neque prior, neque posterior Filius, diuersus a Deo vnigenito Filio eius, Deo Verbo. Vnus vere Deus & Pater, vnus etiam ineffabiliter ex eo genitus Filius, Deus Verbum. Quemadmodum autem non solo nomine Pater est Deus, sic neque solo nomine Filius, sed vere est Filius: verus est Pater, verus Filius: Deus est Pater, Deus etiam Filius ex eo genitus: perfectus Pater, perfectus & eius Filius: incorporeus Pater, incorporeus & Filius. incorporei enim est figura, & incorporea nimirum imago. Credis hoc philosophice, quod ex substantia Patris fit genitus vnigenitus eius Filius, quemadmodum a principio disputationum per plurima expressa testimonia demonstrauimus, an non?

Χειρὸς ἐπιπέφκεισὸς θεοῦ διώ-
 μισ, & θεοῦ σοφία κτλ. ὅτι ἀρρήτου καὶ
 ἀπρόνοητου θεότητος αὐτῶν ἕξαστον, ὁ δὲ
 θεὸς ἔστι θεοῦ λόγος. τῶν γὰρ λόγων κυ-
 ελου οἱ οὐρανοὶ ἐστρεώθησαν, καὶ τῶν
 πνύματι τῶν σῶματός αὐτῶν πᾶσα ἡ δὴ-
 ναμὸς αὐτῶν. ἤκουσας λόγον κυρίου,
 ἤκουσας πνύμα τῶν σῶματός αὐτῶν καὶ
 ἄκουε τοίνυν καὶ πάλιν πᾶσι τῶν συστά-
 σεως τῶν ἀλλοθῶν πίστεως τῶν ἁποστόλων
 τῶν ἁποστόλων νοουμένης τε καὶ κηρυττο-
 μένης. ἐπιπέφκεισὸς οὐδὲν τῶν παρρησι-
 ατικῶν ἐπιπέφκεισὸς ἀγίων
 ἀρχιερέων πνύματικῆς ἁρείας τῶν ἀ-
 ποστόλων δεδέξαται. ἀκουε τοίνυν ἁποστόλων,
 & μὴ τοῖς ἀποστολικῶν λογισμοῖς δι-
 ρηναῶδες πειρῶν τῶν ἀποστόλων. ὁ τέλειος
 οὔτε μειοδύται, οὔτε αὐξάνει. εἰς ἀγέννη-
 τος ὁ θεὸς καὶ πατήρ· εἰς καὶ ὁ γεννη-
 μένος ὁ υἱὸς αὐτῶν μονογενὴς υἱὸς θεοῦ λό-
 γος. ὡς πρὶν οὐκ ἔστι συναγέννητος
 τῶν θεῶν & πατέρων θεοῦ ἕτερος, οὕτως οὐ-
 δὲ συγγεννημένος, ἢ παρρησι-
 μένος, ἢ μεταγεννημένος υἱὸς ἕτερος
 θεοῦ τῶν μονογενεῶν ἢ αὐτῶν θεῶν λόγων.
 εἰς ὅντως θεὸς & πατήρ, εἰς ὅντως καὶ ὁ
 γεννημένος ὁ υἱὸς αὐτῶν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ υἱὸς
 θεοῦ λόγος. ὡς πρὶν οὐκ ἔστι λόγος μόνον
 πατήρ ὁ θεὸς, οὕτως οὐδὲ λόγος μόνον
 υἱὸς, ἀλλὰ ἀλλοθῶς υἱὸς· γνήσιος ὁ πατήρ,
 γνήσιος ὁ υἱὸς· θεὸς ὁ πατήρ, θεὸς & ὁ υἱὸς
 αὐτῶν γεννημένος υἱὸς τέλειος ὁ πατήρ,
 τέλειος αὐτῶν καὶ ὁ υἱὸς ἀσώματος ὁ πα-
 τήρ, ἀσώματος & ὁ υἱὸς. & ἀσώματου
 γὰρ χαρακτήρ, καὶ ἡ εἰκὼν ἀσώματος δι-
 λονόπ. πισθεύεις τῶν ὁ φιλόσοφοι, ὅτι
 γεννηταὶ ἐκ τῶν οὐσίας τῶν πατέρων ὁ με-
 νογενὴς υἱὸς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν πατέρων
 τῶν λόγων διὰ πλείων ὅσων γραφικῶν
 μνηστειῶν ἀπεδείξαμεν, ἢ οὐ;

ANNO
 CHRISTI
 325

ΑΥΤΕ-

ANNO
CHRISTI
325.

Δοξολογικῶν δογματικῶν ἀκριβείῃ, καὶ
 θεοῦ πρῶτος, μὴ ὅτι πλέον γινόμενος
 ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. ἀκούε οὐδὲ σῶτες.
 ὁ τῆς θεοῦ λόγος, ὁ παρ' αἰώνων αὐτῆς
 υἱός, παρὸς ὃν εἶπε· ποιήσω μὲν ἀνθρώ-
 πον, καὶ τὰ ἐξ ἧς αὐτὸς πάλιν ἐπέ-
 των τῆς ἡμερῶν βουλήν πατρικὴν καὶ
 οἰκείαν ἀνθρώπου γέρονε, σαρκώδεις
 ἐκ πατρὸς διὰ τὸ ἐκπεσόντα ἀνθρώ-
 πον Ἀδάμ· ὁ ἀσώματος ἐν σώματι κε-
 νώσας ἑαυτὸν, ὡς εἶπεν ὁ ἀπόστολος
 Παῦλος, διὰ τὸ σῶμα, ἔλαβεν ἑσέως ὁ
 θεὸς λόγος τὸ σῶμα, ἵνα μὴ καταφλέ-
 ξῃ τὰς κτίσεις φύσις τὰς ἐν τῷ κόσμῳ·
 θεὸν γὰρ οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. ἐκρα-
 τήθη σαρκί, ἵνα ἡ σαρξὶς διὰ τὸ παρὸς
 αὐτὸν ἀτρέπτου ἐνώσεως ἐλθῆτε θῆναι
 τῷ θανάτῳ, ἀόρατος ἐν ὁρατῷ, ἵνα ὑπο-
 μῖνῃ τὰ ὀρθόμηνια· ὡς ἀνθρώπος ὑπὸ
 χρόνον, ἀλλ' ἀληθεία κατ' ἀμφοτέρας
 θεὸς ἔστιν ἀνθρώπος, ἀνθρώπος καὶ θεὸς ὁ
 αὐτός· εἰς γὰρ ἁμφοῖν Χριστὸς, νοη-
 τὸς καὶ γνωστοῦς τῆς διαφορᾶς τῆς
 οὐσίας, τῆς θεότητος αὐτῆς καὶ τῆς σαρκός,
 θεὸς ὡς ἔστι. γέρονε ἀνθρώπος δι' οἰ-
 κονομίαν. δι' αὐτὸν παρῆνται, δι' αὐ-
 τὸν ἀπόστολοι, δι' αὐτὸν μάρτυρες· παρῆ-
 νται διὰ τὸ παρῆντα θεῶν, ἀπό-
 στολοι διὰ τὸ ἀπεσταλμένοι οἰκονομι-
 κῶς, μάρτυρες διὰ τὸ παρῆντα μαρτυ-
 ρεῖν. ἦλθε θεὸς ὅτι γῆς, ὁ υἱὸς σαρκὶ
 κούρας, ὡς ἠβουλήθη, τὸ πᾶς αὐτῆς
 θεότητος μέγεθος, ἐκ ἐρημώσεως τὰ ἐν
 οὐρανοῖς· οὐδὲ γὰρ παρ' οὗ σαρκω-
 δειῶν ἔρημος αὐτῆς ὁ κόσμος. θεὸς ὡς καὶ
 ἔστι, γέρονε καὶ ἀνθρώπος δι' οἰκονομίαν,
 σαρκώδεις καὶ τρεῖς ἐκ πατρὸς δι'

tis intuitu vide apostolicorum
 dogmatum integritatem, ac fi-
 deliter suscipere, non amplius infi-
 delis existens, sed fidelis. Audi
 ergo atque intellige. Dei Ver-
 bum quod fuit ante sæcula, Fi-
 lius ipsius, ad quem dixit: Facia-
 mus hominem, & quæ sequun-
 tur; ipsum rursus in diebus no-
 uissimis & Patris & sua sententia
 homo factum est, incarnatum ex
 Virgine, propter eum qui lapsus
 est, Adamum; incorporeum,
 cum in corpore semetipsum exi-
 nanisset, ut dixit apostolus Pau-
 lus, propter corpus accepit Deus
 Verbum nubem corporis, ut na-
 turas creatas huius mundi non
 combureret. *Deum enim nemo
 vidit unquam.* Carnem accepit,
 ut caro propter immutabilem
 cum ipso in vnum coniunctio-
 nem a morte liberaretur: inuisi-
 bilis visibilem, ut ea quæ viden-
 tur, sustineat: quasi homo in
 tempore, sed reuera vtrumque,
 Deus & homo, homo & idem
 Deus: vnus enim ex ambobus
 Christus, intellecta & cognita
 substantiarum differentia diui-
 nitatis eius atque carnis, Deus
 erat & est: factus est autem ho-
 mo propter dispensationē. Pro-
 pter ipsum prophetæ, propter
 ipsum apostoli, propter eum mar-
 tyres. Prophetæ propter eum
 qui a prophetis prædictus est: ap-
 ostoli propter eum qui dispen-
 satorie missus & apostolus factus
 est: martyres propter eumdem
 protomartyrem. Venit Deus in
 terram, Filius in carnem, oc-
 cultans ut voluit, suæ diuinitatis
 magnitudinem, non ea quæ in
 cælis sunt deferens: neque enim ante incarnationem desertus ab
 eo erat mundus. Deus erat & est, & factus est homo propter dispen-
 sationem, incarnatus & natus ex Virgine propter suam erga genus

Concil. Tom. 2.

Ecc ij

humanum caritatem. Pater dignum seipso & æqualem genuit Filium, eo modo quem nouit ipse qui eum genuit Deus & Pater, & qui ex ipso genitus est Filius, o philosopho.

οικείαν Φιλανθρωπίαν. ἄξιον ἑαυτοῦ καὶ ἴσον ὑὸν ἐγέννησεν ὁ πατήρ, ὡς οἶδεν ὁ γεννήσας αὐτὸν θεὸς καὶ πατήρ, καὶ ὁ ὢν αὐτῷ γεννημένος υἱὸς, ὡς φιλόσοφος.

ANNO CHRISTI 325.

Contradictio philosophi.

Αντήρρησις τῆς Φιλοσόφου.

Ne pluribus perseueres vim facere veritati, & verborum arte quasi nube obumbrare tentes non obscurum scripturæ sermonem: sed veni ad manifestam scripturam, quæ tibi est proposita, & non fugias illud: Dominus condidit me initium viarum suarum in opera eius. & illud: Dominus fecit regiones & inhabitabilia, & summa qua habitantur eius qua sub celo: vnam & eandem habet intelligentiam. De vno Domino Deo hæc sunt, qui primo factum creauit initium viarum suarum in opera eius, quem & Filium appellauit, qui Deus etiam per ipsum Filium quasi per instrumentum fecit regiones & inhabitabilia. Et si enim creata Dei sapientia, hoc est, Filius operatur, Deus tamen est qui per ipsum quasi per instrumentum ea quæ non erant, creat.

Μὴ ὀπί πλείον ὅσον ὀπί μὲν βιολογίως πλεῖον λήθησαν, καὶ τῆ τ' λόγων διτεχνία ὀπισκιάζειν ὡς νέφος πειρῶ τῆς γραφῆς ἀνάμαυρον φέτος· διὰ εἰς τὸ παρῶθεν τῆς γραφῆς ἐλθεῖ, τὸ παρῶθεν τοῖ καὶ μὴ φέγγε τὸ, κύριος ἐκτίσεν με δεξιῶν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ· καὶ τὸ, κύριος ἐποίησεν χώρας καὶ αἰκίητοις, ἔκτρα οἰκούμενα τῆς ὑπερουρανόθεν μίση καὶ πλεῖον αὐτῶν ἐξ ἔννοιαν παρὲ τῆ ἐνὸς κυρίου. ταῦτα ὅτι ἔθεος, τῆ καὶ παρῶθεν κτίσειν τοῦ εἰς δεξιῶν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ, ὃν καὶ ὑὸν αὐτοῦ παρῶθεν γέννησεν, καὶ κτίσειν τὸς δι' αὐτοῦ, ὡς δι' ἐργαλείου, χώρας καὶ αἰκίητοις. εἰ γὰρ καὶ ἡ κτίσις ἔθεος σοφία, τῆ τ' ἐστίν, ὁ υἱὸς ἐργάζεται, ἀλλ' ὁ θεὸς ἡὼ ὁ κτίζων δι' αὐτοῦ τὰ μὴ ὄντα, ὡς δι' ἐργαλείου.

Prout. Ibid.

Responsio sanctorum episcoporum pereundem episcopum Eusebium Pamphili.

Απόκρισις τῶν ἁγίων ὀπισκόπων διὰ τῆ αὐτοῦ ὀπισκόπου Εὐσεβίου τῆς Γαμφίλου.

Cum diu in via publica & regia, hoc est, in apostolica fide permanferis, quomodo extra illam ferri sustines? vt simul sublatus teipsum præcipites, cum ex profundo impietatis te circumstantis parū emerferis, quando ab hac sancta Synodo audisti prophetiam magni Ieremia, quasi digito, vt ita loquamur,

Πολλὴ διασεύχων τὴ βασιλικῆς λεωφόρου, τῆ τ' ἐστὶ τὴ δόξολογικῆς πίστεως, ἐξ ὧ πῶς ταύτης φέρεσθαι δύνηται κηρύττειν σεαυτὸν ἅπασι ἐλόγιμος, καὶ μηκρὸν ἀναβύσας ἐν τῆ παρῶθεν τῆ ἀσεβείας βουδοῦ ὅταν ἠκουσας παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ταύτης πλεῖον παρῶθεν τῆ μεγαλοῦ Ἱερεμίου δεκτικῶν, ὡς ἀν' εἰποι τις, καὶ λέ-

ANNO
CHRISTI
325.

Ἰουλιανὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, οὐ λογιζήσεται
 ἔπερος πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὰ ἐξ ἡς, οἷς ἐ-
 πλέγη· μὴ ταῦτα ἐπιτῆ γῆς ὠφθῆναι, καὶ
 τοῖς ἀνθρώποις συνανεστῆσθαι, καὶ οἰ-
 δεῖν, ὡς φιλόσοφε, ἐπερωτηθεὶς παρὰ
 τῶν ἁγίων ἐπισκόπων, πῶς ἐπιτῆ γῆς
 ὠφθῆναι, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστῆ-
 σθαι, ὁ πατὴρ ἢ ὁ υἱός; Ἐὐμολογήσας,
 ὅτι ὁ υἱός, καὶ ὡς αἰθεραὶ γραφαὶ λέ-
 γουσι· οὐ ταῦτα εἰρηκας; πῶς πάλιν
 ἐπιτῆ βουδὸν τῆς μοχθηρίας Ἀρείου
 εἰ αὐτὸν ἀκονήσεις, μάλλον δὲ βουθι-
 ζεις; οὐ γὰρ ἀνέλεξας χωρεῖς ἐκεί-
 νου, ὡς εἰ αὐτὸν συνέλεξας. παρρη-
 κεις ὡς ἀθλιε τῶν δόξολογικῶν δογμα-
 των τὰ Ἀρείου βλάσφημα ῥήματα,
 κλισμα καὶ ἐργαλεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
 δόξα καλῶν. ἀκούε τοίνυν πατρὸς ἡμῶν,
 ὡς φιλόσοφε, εἰπὼν φιλόσοφος εἶ, καὶ
 πατῆρος, μὴ αὐτὸν εἶπὼν τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἢ
 κλισμὸν σοφίᾳ, πῶς λογιστικῶν, πῶς
 τῶν ἀνθρώπων ἡσυχία ἡσυχία τοῦ θεοῦ δο-
 ξάσας, ἢ κλισμὸν τῆς χάριτος καὶ ἀοικη-
 τοῦ. ἐπιτῆσάν σου τοῦ υἱοῦ, μὴ πατρὸς
 ἀπεχθεῖαν βλέπων, ἀλλὰ πατρὸς ἀλη-
 θεῖαν, καὶ ὁδηγήσας σε αὐτῇ ἢ ἀληθεῖα·
 καὶ γνώσει, ὅτι οὐ κλισμα ὁ μονογενὴς
 υἱός ἐστι τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ αὐτὸς κλισμὸς καὶ δη-
 μουργὸς πασῶν τῶν κλισῶν φύσεων,
 καὶ ὡς καὶ αὐτὸς μικρὸν διαβλέψας
 νενοήκας, καὶ νοήσας, ὡς γὰρ ἐγὼ πεπί-
 σθαικα, εἰπὼν σωθῆναι ποθεῖς.

Ἀντήρησις τοῦ φιλοσόφου καὶ τοῦ
 ἁγίου πνεύματος.

ΚΕΦΑΛ. κ'.

ΕΣΤΩ, φησὶ, πῶς πατὴρ τοῦ υἱοῦ,
 καὶ ἀμφοτέρωθεν, ὡς πατὴρ, ὅτι
 ἐκπέσει, ἢ ὅτι συνέκτισε τῶν θεῶν καὶ πα-
 τρι, ὡς αἰ μὲν ὁμοῦ ἐλάττωσιν, καὶ ὅτι

indicantis & dicentis: *Hic Deus Baruch. 3.*
noster, & non reputabitur alius
aduersus eum: & quæ sequuntur, Ibid.
 quibus addit: *Post hæc in terris vi-*
sus, & cum hominibus conuersa-
tus est. Et nosti o philosophe,
 quod interrogatus a sanctis epi-
 scopis, quisnam in terris visus ef-
 fet, & cum hominibus conuer-
 satus, Paternæ an Filii? confes-
 sus es, quod Filius, vt diuinæ scri-
 pturæ testantur. Nonne hæc di-
 xisti? quomodo iterum in pro-
 fundum prauitatis Arii te ipsum
 coniciis, aut potius demergis?
 Non enim ab eo separatus castra
 moueres, vt te ipsum implicares.
 Præfers, o miser, apostolicis dog-
 matibus Arii verba blasphema,
 creaturam & instrumentum Fi-
 lium Dei appellans. Audi ergo a
 nobis o philosophe, si tamē phi-
 losophus es, & crede non ipsum
 Filium Dei esse sapientiam crea-
 tam rationalem, ab ipso Filio Dei
 qui fecit terram & inhabitabi-
 lia, homini datam. Animum
 tuum conuerte, non ad odium
 respiciens, sed ad veritatem, &
 ipsa veritas ducet te: atque ag-
 nosces, Filium Dei vnigenitum
 non esse creaturam, sed ipsum
 creatorem & opificem omnium
 creaturarum naturarum, sicut &
 ipse parum respiciens intellexisti,
 & intelliges, vt ergo credidi, si
 saluari desideras.

Contradictio philosophi de
Spiritu sancto.

CAPVT XX.

SINT, inquit, credibilia de Fi-
 lio, & minime dubia, vt dici-
 tis, quod creauerit, aut simul
 cum Deo & Patre condiderit, vt
 testimonia indicant, & quod
 Ecce iij